

HEIKKI LIUKKONEN
JUSSI RÄSÄNEN

TEKEMÄLLÄ OPPII

HELSINGIN NUORKAUPPAKAMARIN
70-VUOTINEN HISTORIA
1954-2024

JCI
Helsinki

HEIKKI LIUKKONEN
JUSSI RÄSÄNEN

TEKEMÄLLÄ OPPII

HELSINGIN NUORKAUPPAKAMARIN
70-VUOTINEN HISTORIA
1954-2024

© 2024 Heikki Liukkonen, Jussi Räsänen

Kirjoittaja: Heikki Liukkonen

Kuvatoimittaja: Jussi Räsänen

Taittaja: Meri Lantto

Kansi: Felix Bardy

Kustantaja: BoD · Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8542-3

1	Historiikin hissipuhe	8
2	Johdanto	12
3	Nuorkauppakamarin synty Helsingissä ja Suomessa	20
	Kuinka kaikki alkoi – Helsingin Nuorkauppakamarin 25 ensimmäistä toimintavuotta 1954-1979	22
	Nuorkauppakamarista tuli koko perheen harrastus	38
4	Helsingin Nuorkauppakamari työ- ja liike-elämää tukevan koulutuksen tarjoajana	50
	Koulutuksia, kouluttajia, puheita ja debatteja	52
	”Ilmaiset lounaat” kehittivät ja olivat vastinetta jäsenmaksulle	68
	Uuden ajan johtajuuskoulutuksia	80
	Mainosmies viritti kamarin huippukuntoon keskellä lamaa	88
	Hanna Pasasen järjestöuralla kasvatettiin Helsingin Nuorkauppakamaria ja sen jäseniä	100
5	Yhteiskunnallisesti vaikuttavia projekteja	106
	Seminaareja, keräyksiä, palkitsemisia, palkintoja, rahaa ja epäonnistumisia	108
	Vuoden Poliisi – Suomen vanhin ja vaikuttavin yhtäjaksoinen nuorkauppakamariprojekti	118
	Vuoden Poliisi 2024 Mirka Törhönen on kansainvälinen ”tiedon kesyttäjä”	128
	Suomi palvelee paremmin – asiakaspalveluprojekti veti salit täyteen yleisöä	132
	HEL-UnTrashed vauhditti kestäväää kehitystä	140
6	Kokoustoimintaa Helsingissä	146
	Kokousjärjestelyoikeus kamaritoiminnan vauhdittajana	148
	Maailmankokous keräsi nuorkauppakamarimaailman Helsinkiin ja oli Suomen suurin nuorkauppakamariprojekti	172
	Mies maailmankokouksen takana	188
7	JCI Helsinki	194
	Kansainvälinen Helsingin Nuorkauppakamari	196
	Ulkomaankaupan ammattilainen vei Suomea ja Helsingin Nuorkauppakamaria maailmalle	210
8	Muuttiko nuorkauppakamari yhteiskuntaa vai yhteiskunta nuorkauppakamaria?	218
	Helsingin Nuorkauppakamari numeroina	220
	Helsingin Nuorkauppakamari on yhtä kuin sen jäsenet	246

Nuorkauppakamariviestinnän evoluutio	260
Ensimmäinen naispuheenjohtaja – Marja Siltanen rikkoi lasikaton	266
Niukkojen aikojen johtaja uskoi järjestykseen ja katsoi eteenpäin	274
9 Helsingin Nuorkauppakamari osana Suomen Nuorkauppakamareita	282
Suomen ja Helsingin talousalueen kamarihistoriaa	284
Kansainvälinen vakuutusmies ja Mr. Body Language	300
Helsinki vastaan maakunta-Suomi	312
Helsinkiläinen Keskusliitossa – Keskusviraston agentti vai kaupunkikamarin lobbari	320
Uudistuksia järjestön sisästä – Tolvakset rakentamassa nuorkauppakamaria tekojen kautta	328
Hallintokritiikkiä ja viha-rakkaussuhde järjestykseen	340
10 Vaalit ja vaikuttaminen	360
Vaaleja ja vaikuttamista, voittajia ja häviäjiä	362
Uratyökinä työelämässä ja nuorkauppakamarissa	372
11 Miltä tulevaisuus näyttää?	380
Puheenjohtajan tulevaisuuskirjoitus: Onnea seuraaville vuosikymmenille, Helsingin Nuorkauppakamari!	382
Kansallisen puheenjohtajan tervehdys: Paljon onnea 70-vuotiaalle Helsingin Nuorkauppakamarille!	388
12 Kirjan loppu on uuden alku	392
Epilogi	394
Jussi Räsänen: Historiankirjoituksen velkaa kuromassa ja historiaa elävöittämässä	399
Kirjailijan kiitokset	402
13 Liitteet	404
Helsingin Nuorkauppakamarin puheenjohtajat 1954-2024	405
Helsingin Nuorkauppakamarin senaattorit	406
Helsingin Nuorkauppakamarin kunniajäsenet	408
Helsingin Nuorkauppakamarin hallituksia 1988-2024	409
JC-Suomi-sanasto	423
Lähdeluettelo	426
Henkilöhakemisto	428

Historiikin hissipuhe

Lukijalle,

Esipuheen kirjoittaminen sellaiseen kirjalliseen julkaisuun kuin Suomen ensimmäisen nuorkauppakamarin 70-vuotishistoriikkiin voi kuulostaa kovin epäkiitolliselta tehtävältä. Tämän pitäisi olla ilmeisesti se kirjan kriittinen kohta, myyntipuhe, jolla kirjan aukaisut pitäisi taivutella jatkamaan ja lukemaan koko teos. Ja kun on kyse nuorkauppakamarista, joka muun muassa kouluttaa jäsenilleen myynti- ja esiintymistaitoja, ei aitaa saisi ylittää varsinkaan matalimmalta kohdalta.

Vuonna 1954 alkoi Helsingissä muuan nuorten liikemiesten klubi, joka kasvoi suhteellisen nopeasti vaikuttavaksi ja jäsentensä työelämäosaamista kehittäväksi järjestöksi koko maassa. Suomen vanhin paikallisyhdistys vakiintui muutaman vuoden ja nimen jälkeen Helsingin Nuorkauppakamariksi. Olen kyseisen seuran jäsen ja meillä tulee ensi vuonna yhteistä menneisyyttä täyteen 10 vuotta. Avaan järjestöä ja sen viitekehystä enemmän seuraavassa johdantoluvussa.

”Ne, jotka eivät muista menneisyyttä, ovat tuomittuja toistamaan sitä”. Filosof George Santayana sanoi aikoinaan tällä tavalla syyn, jonka takia historiankirjoitusta tehdään. Historiankirjoitus auttaa

ymmärtämään nykyisyyttä ja saattaa parhaassa tapauksessa olla apuväline myös tähytettäessä tulevaisuuteen.

Helsingin Nuorkauppakamarin edellinen ja ainoa historiikki kirjoitettiin vuonna 1979. Vettä Vantaanjoessa on sen jälkeen virrannut melko lailla. Tätä kirjaa kirjoitettaessa kävi koko ajan selvemmäksi, että Helsingin Nuorkauppakamarin ja suomalaisen nuorkauppakamaritoiminnan syntyhistoriaa lukuun ottamatta historiallisesti merkittävimmät ja mielenkiintoisimmat tapahtumat ovat tapahtuneet vasta vuonna 1979 ja sen jälkeen.

Vuonna 2024 Helsingin Nuorkauppakamari näyttää hyvin erilaiselta kuin historian 25 ensimmäisenä vuonna. Mitä oikein tapahtui? Keitä olivat jäsenet silloin ja keitä ovat nyt? Kuinka hyvin Helsingin Nuorkauppakamari on voinut ja voi tänään? Mikä on sen perustettava, kuinka se on toteuttanut sitä ja toteuttaako nykyään? Onko nuorkauppakamari vaikuttanut yhteiskuntaan, entä yhteiskunta nuorkauppakamariin?

Mielenkiintoisia kysymyksiä, joihin on vielä kovin niukasti kirjoitettu selkeitä vastauksia. Kansallisesta keskusjärjestöstä, Suomen Nuorkauppakamareista on kyllä kirjoitettu muutama historiajulkaisu, mutta ne ovat enemmän tai vähemmän toisentyypisiä julkaisuja. Kuitenkin nämä, ehkä enemmän markkinointihenkisen juhla-julkaisun ja kronikan tyyppiset teokset, ovat tärkeitä lähteitä tälle kirjalle jo mainitun Helsingin Nuorkauppakamarin 25-vuotisjuhla-julkaisun lisäksi.

Tarkoituksena on ollut tehdä uudenlainen historiikirja, jollaista suomalaisesta nuorkauppakamaritoiminnasta ei ole ehkä vielä tehty. Erona juhla-julkaisuihin ja kronikoihin, historiikki jalostaa lukijoille historiallisesta tiedosta rehellisesti olennaiset asiat, tunnistaa historian käännekohtat, kuvaa eri kehitysvaiheita ja kertoo niiden keskeisistä vaikuttajista. Siihen on tässä kirjaprojektissa ainakin kovasti pyritty.

Muutaman kirjajulkaisun lisäksi lähteinä ovat olleet Helsingin Nuorkauppakamarin sähköinen ja paperinen arkisto, puheenjohtajille, senaattoreille ja kunniajäsenille suunnattu historiakysely sekä parikymmentä haastattelua, joista osasta on tehty oma alaluku elävöittämään kokonaisuutta.

Joskus omakustanteiset historiikit ajautuvat kirjan kohteelle liioitellun myönteiseen asioiden käsittelyyn. Hienoja asioita, joista voi olla reilusti ylpeä, Helsingin Nuorkauppakamarin historiaan kyllä mahtuu, mutta niin mahtuu kielteisempääkin sisältöä. Sitä ei ole peitelty, vaikka toisenlaisiakin toiveita esitettiin.

Kustantajan, siis Helsingin Nuorkauppakamarin, puhevallan käyttäjien kanssa yhteinen näkemys on ollut, että vain rehellinen historiankirjoitus palvelee yleisöä ja erityisesti Helsingin Nuorkauppakamaria, sen nykyisiä ja tulevia vaikuttajia.

Kirjoittajasta

Siltä varalta, että kirja saa lukijoita omaa tuttavapiiriä laajemmin, lie nee paikallaan esitellä myös itseni. Olen Heikki Liukkonen, synnyin Juvalla juhannusviikolla vuonna 1989. Siellä ylioppilaaksi valmistuttuani muutin opiskelemaan Helsinkiin. Valmistuin vuonna 2015 kauppatieteiden maisteriksi Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulusta ja liityin samana vuonna Helsingin Nuorkauppakamariin. Muutaman muualla vietetyn työuravuoden jälkeen olen päätenyt työskentelemään verokonsulttina tilintarkastusyhteisö PricewaterhouseCoopersilla eli PwC:llä.

Henkilökohtaisella tasolla nuorkauppakamaritoiminta on tarkoittanut minulle monien hyvien ystävien lisäksi tärkeää yhteisöllistä järjestöharrastusta, inspiroivaa ja kiihättävää verkostoa sekä paikkaa kouluttautua ja laajentaa omaa työelämäosaamista oman ammatillisen kuplan, laskentaekonomien ja veroasiantuntijan piiriin, ulkopuolelle. Muutamia asiakkaitakin olen nuorkauppakamariverkostosta saanut.

Kun tulin Helsingin Nuorkauppakamarin koejäseneksi alkuvuodesta 2015 Verohallinnon virkamiehenä ja ”viittä vaille ekonomina”, sain nähdä läheltä omin silmin, että työ- ja liike-elämässä on totta tosiaan muutakin kuin verotus ja viranomaistyö sen ympärillä. Osallistuin aktiivisesti kamarin työelämälähtöisiin koulutuksiin ja muihin tapahtumiin sekä tutustuin muihin itsensä kehittämistä kiinnostuneisiin nuorkauppakamarilaisiin eri toimialoilta ja tehtävistä.

Päädyin pian hallitukseen ja parin vuoden päästä olin varapuheenjohtajana matkalla puheenjohtajan tehtävään, jossa sain hyvää oppia, harjoitusta ja koulutusta ihmisten johtamiseen. Viiden vuoden hallitustyön ja vuoden aluehallitustehtävän jälkeen innostuin jatkamaan jo koulupoikana aloittamaani lehtikirjoittelua. Tänä vuonna olen kolmatta vuotta Suomen Nuorkauppakamareiden jäsenlehden, Joh-tajan, toimituksessa ja toista vuotta päätoimittajana.

Julkaistua tekstiä on siis tullut kirjoiteltua nuorkauppakamari-aiheistakin, mutta yliopiston pro gradu -tutkielmaa lukuun ottamatta tämä on minulle ensimmäinen kirja.

Joku saattaisi aiheellisesti kysyä, kuinka objektiivinen on nuorkauppakamarin jäsenen ja vanhan puheenjohtajan nuorkauppakamaristaan kirjoittama historiakirja. Olen tässä avoimesti paljastanut suhteeni kirjan kohteeseen. Olen pyrkinyt asioiden tasapainoiseen ja rehelliseen käsittelyyn kuulemalla ja haastatteleamalla laajasti erilaisia näkemyksiä. Kritiikkiä ja kirjan kohteen kannalta vähemmän myönteisiä asioita en ole sensuroinut, mutta pyrkinyt kuitenkin hienotunteisuuteen. En myöskään arvioi omaa toimintaani tai rooliani Helsingin Nuorkauppakamarissa.

Kaarinassa 4.11.2024
Heikki Liukkonen

2

Johdanto

Kun kirjaa lähdetään tekemään, kirjan rakenne ja jäsentely ovat perustavaa laatua olevia päätöksiä.

Jotkut yritys- ja organisaatiohistoriikit on jäsennelty johtajakausien mukaan. Kun nuorkauppakamarissa on käytössä “one year to lead”-periaate, jossa henkilö on yhdessä tehtävässä vain yhden vuoden, saattaisi puheenjohtajavuosien mukaan seitsemääkymmeneen lukuun jaoteltu historiikirja olla varsin pitkäveteistä luettavaa.

Toinen vaihtoehto olisi ollut muodostaa historiasta pitempiä ajanjaksoja erilaisten kehitystrendien ja vedenjakajien mukaan. Tämä olisi ollut mielenkiintoinen toteutustapa, mutta haasteena sille oli nuorkauppakamaritoiminnan monet eri toimintamuodot ja osa-alueet, jotka olisivat voineet jäädä tällaisen aikaorientoituneen jäsentelyn varjoon. Pelkona olisi ollut, että kuvattavat asiat, muutokset ja ilmiöt olisivat saaneet liian vähän huomiota, kun aika tai ajanjaksot olisivat olleet tekstissä hallitsevia itseisarvoja.

Jotta Helsingin Nuorkauppakamarin toiminnan eri osa-alueet ja niiden historia tulisivat mahdollisimman hyvin käsitellyiksi, päätettiin historiikki jäsennellä asiateemojen mukaisesti. Aika ja vuosiluvut seuraavat kyllä niitä ja kronologista esitystapaa noudatetaan mahdollisuuksien mukaan.

Jotta tämä teos olisi mahdollisimman helposti luettava mahdollisimman laajalle lukijakunnalle, pyrkii prologin jälkeen tämä johdantoluku selittämään, mistä nuorkauppakamarissa on kysymys ja toisaalta mistä ei.

Kolmannessa pääluvussa kerrataan, referoidaan ja käsitellään lisää ensimmäisen, vuonna 1979 julkaistun Helsingin Nuorkauppakamarin 25-vuotishistoriikin kattamaa aikaa. Sitä täydennetään myös uusilla tiedoilla, joten kolmas luku ei ole pelkkää vanhan julkaisun referointia.

Seuraavat kaksi päälukua koulutuksesta (luku 4) sekä projekteista ja yhteiskunnallisesta toiminnasta (luku 5) keskittyvät nuorkauppakamarin ydintoimintoihin ja niiden ilmiöihin. Koska koulutuksia ja projekteja on historiassa paljon, on pitänyt tehdä päätös, mitkä niistä on valittu olennaisina ja eri ajanjaksoja kuvaavina lähempään tarkasteluun.

Helsingin Nuorkauppakamarin järjestämät nuorkauppakamarikokoukset (luku 6) ansaitsevat myös oman lukunsa, kuten kansainvälisyystoimintakin (luku 7). Kokoukset ovat suuria projekteja, jotka ovat sekä itse sisällöltänsä että järjestämisensä puolesta tärkeä osa etenkin itsensä kehittämistä ja järjestöharrastusta. Kansainvälisyys, jota ovat esimerkiksi twinning-kamaritoiminta ja matkat sekä tapahtumat kansainvälisillä kokousmatkoilla, ovat kiinteä osa nuorkauppakamaritoimintaa.

Kahdeksas pääluku tarkastelee Helsingin Nuorkauppakamaria taloudellisten lukujen, toiminnan volyymin, jäsenmäärän, jäsenvalinnan, kulttuurin ja viestinnän kautta. Numerot ja mitattavissa olevat faktat taustoittavat tunnistettuja kehitysvaiheita.

Yhdeksäs pääluku käsittelee Helsingin Nuorkauppakamaria osana alueellista ja kansallista nuorkauppakamarijärjestöä. Suomen ja Helsingin alueen paikalliskamari- ja hallintohistoriaa seuraavat Helsingin suhde muuhun Suomeen sekä esitetty järjestö- ja hallintokritiikki.

Kymmenennessä pääluvussa keskitytään nuorkauppakamarivaaleihin sekä järjestön sisäiseen vaikuttamistyöhön. Tulevaisuusluvussa (luku 11) Helsingin Nuorkauppakamarin ja Suomen Nuorkauppakamareiden istuvat puheenjohtajat kirjoittavat nykyhetkestä ja tulevista. Teoksen päättää summaava epilogi.

Pääluvuissa on asiakeskeisten alalukujen lomassa eri aikakausien vaikuttajien ja teemojen merkkihenkilöiden henkilöhaastatteluja. Lisäksi asiatekstien sisällä on käytetty haastateltujen kommentteja.

Lopussa liitteenä on luettelo Helsingin Nuorkauppakamarin pu-

heenjohtajista vuosilta 1954–2025, hallituksen jäsenistä vuosilta 1988–2025 ja senaattoreista sekä kunniajäsenistä vuonna 2024.

Mikä on nuorkauppakamari?

Kysymykseen, mikä oikein on järjestö nimeltä nuorkauppakamari, tuntuu olevan vaikeaa antaa selkeitä ja helppoja vastauksia. Monet asiasta kysyneet eivät tiedä vastausta vielääkään ja toisaalta useilla nuorkauppakamarilaisillakin on vaikeuksia pitää nuorkauppakamarista tiivis ja tyhjentävä hissipuhe. Se on järjestön heikkous.

Nuorkauppakamareita saatetaan verrata sellaisiin järjestöihin kuin Round Table, Lions Club ja Rotaryt. Esimerkiksi suomalaisen nuorkauppakamaritoiminnan perustajissa oli Round Table -järjestön aktiiveja.

Nuorkauppakamarin tapaan Round Table -järjestö pyrkii julkisuudessa olevien tietojen mukaan verkostoitumiseen ja korkeintaan 40-vuotiaiden jäsentensä henkilökohtaiseen kehittymiseen. Jäseniä molemmilla järjestöillä on Suomessa noin 2000. Erona nuorkauppakamariin Round Table hyväksyy jäsenikseen vain miehiä ja sen viestintä ei ole avointa, minkä vuoksi lisää eroja voi olla paljonkin.

Lions Club ja Rotaryt ovat suurempia järjestöjä, ne eivät rajoitu nuoriin aikuisiin ja painottavat nuorkauppakamarista poiketen toimintaansa merkittäväksi osaksi hyväntekeväisyyteen.

Yhden selityksen mukaan nuorkauppakamari on työ- ja liike-elämässä sekä yhteiskunnassa aktiivisten nuorten aikuisten oppimis- ja kehittämisjärjestö. Työelämäliitännäisyys on tärkeää erityisesti Suomessa, jossa työ- ja liike-elämää palveleva koulutustoiminta on ollut toiminnan pääpainona alusta asti.

Koulutusten lisäksi toiminnan koulutuksellisuus on myös järjestön luottamustoimien hoitamisessa. Puhutaan tekemällä oppimisesta ja ”learning by doing”-periaatteesta.

Toisaalta työelämälähtöisen toiminnan lisäksi on tärkeää myös yhteiskunnallinen vaikuttavuus. Siinä toiminnan ensisijaisena tai ainoana tarkoituksena ei ole osallistujien kouluttaminen, vaan yhteiskunnallisten ongelmien ratkaiseminen.

Työ- ja liike-elämälähtöisen koulutuksellisuuden ja yhteiskunnallisen vaikuttavuuden lisäksi nuorkauppakamari on jäsenilleen myös arvokas verkosto. Työ- ja liike-elämän kokemuksia vaihdetaan ja assa-
kassuhteita synnytetään. Luonnollista on myös, että nuorkauppaka-

marissa syntyy harrastustoiminnan lomassa ystävyys- ja parisuhteita.

Nuorkauppakamari on jäsenilleen eräänlainen mahdollistava alusta, ”platform”. Jäsenyys ei itsessään saa vielä aikaan mitään, vaan vaatii jäseniltä aktiivisuutta. Jos joissakin muissa järjestöissä on paljon passiivisia jäseniä, jotka vain nauttivat järjestön hallinnon ja aktiivisten luottamushenkilöiden tuottamista palveluista, nuorkauppakamarissa nuo ”palvelut” tai oikeammin jäsenarvo luodaan itse omalla toiminnalla.

Perusedellytys on, että jäsenet osallistuvat aktiivisesti johonkin toimintaan, kuten hallitustehtäviin, projekteihin, toimialuetiimeihin tai laajemman nuorkauppakamarijärjestön luottamustehtäviin. Kuitenkin aktiivisuusedellytyksestä huolimatta myös nuorkauppakamareissa on passiivisia jäseniä.

Learning by doing -periaatteen lisäksi on käytössä toinen periaate, jo aiemmin mainittu one year to lead. Sen mukaan sama henkilö on yhdessä tehtävässä vain vuoden, jonka jälkeen tehtävään valitaan uusi henkilö. Tämä luo muita järjestöjä enemmän painetta luottamushenkilöiden vaihtuvuuteen ja jäsenten aktiivisuuteen, joskin sama periaate on käytössä myös joissakin muissakin järjestöissä, kuten Rotareissa.

Nuorkauppakamaritoiminnan perusyhteisöjä ovat paikalliskamarit. Niissä ovat henkilöjäsenet ja niissä toiminta varsinaisesti tapahtuu. Suomessa paikalliskamareita on kirjan kirjoitushetkellä 64 ja ne kuuluvat maantieteellisiin alueisiin A, B, C ja D. Kansallisella tasolla on maajärjestö Suomen Nuorkauppakamarit, joka kuuluu maanosajärjestöön JCI Europe ja maailman kattojärjestöön JCI:n.

Paikalliskamarit vaikuttavat alue- ja keskusjärjestön toimintaan puheenjohtajakokouksissa, joissa niillä on virallisena edustajana yleensä puheenjohtaja. Kansallisen keskusjärjestön puheenjohtajat edustavat maitaan maanosa- ja maailmanjärjestön kokouksissa.

Tällä hetkellä Suomen Nuorkauppakamareissa on vajaa 2000 jäsenikäistä jäsentä 64 paikalliskamarissa. Vain yhden käden sormilla laskettavissa paikalliskamareissa jäseniä on yli 100, mutta yli 50 jäsenen kamareitakin on vähemmistö. Suurin osa paikalliskamareista on pieniä alle 50 jäsenen kamareita. Kirjan kirjoitushetkellä Helsingin Nuorkauppakamarissa täysjäseniä on 68. Täysjäsenien lisäksi on koejäseniä, jotka mahdollisesti valitaan myöhemmin täysjäseniksi.

Täysjäsenten ja koejäsenten lisäksi nuorkauppakamariyhteisössä on myös yli 40-vuotiaita paikalliskamarin kunniajäseniä tai kansainvälisesti valittuja senaattoreita, jotka tukevat jäsenikäisten toimintaa.

Helsingin Nuorkauppakamari, tämän historiateoksen kohde, on yksi Suomen Nuorkauppakamareiden 64 paikalliskamarista ja samalla ensimmäinen ja vanhin, josta suomalainen nuorkauppakamaritoiminta aikoinaan lähti liikkeelle.

Jäsenvalinta ja sen kehitys on yksi kirjan käsittelemistä teemoista. Joka tapauksessa, tavallisesti nuorkauppakamarin jäseniksi valikoituu itsensä kehittämistä ja yhteiskunnallisesta vaikuttavuudesta kiinnostuneita nuoria aikuisia, jotka ovat opiskelunsa opiskelleet ja olleet jo hieman aikaa työelämässä.

Mitä nuorkauppakamari tekee?

Siihen, mitä kaikkea nuorkauppakamarissa tehdään, vastaavat hyvin hallituksen tehtävät ja roolijako. Nuorkauppakamarin hallituksessa ei ole ns. rivijäseniä. Jokaisella jäsenellä on oma vastuualue, niin sanottu toimintalohko, jonka toiminnasta ja sisällöistä hän vastaa. Joskus hallituksen jäsenillä on myös omat tiimensä, joita hän johtaa ja jonka kesken toimintaa kyseisellä toiminta-alueella järjestetään.

Hallitusta ja kamaria johtaa puheenjohtaja (PRES). Hänen apunaan on varapuheenjohtaja, joka on yleensä samalla jäsenyyksistä vastaava valmistautuva puheenjohtaja (DP). Jäsenyyksistä vastaava valmistautuva puheenjohtaja yleensä myy nuorkauppakamariharrastusta koejäsen ehdokkaille, mutta organisaatioyhteistyökumppaneille sitä tekee yritys yhteistyöstä vastaava johtaja (BUS).

Kuten edellä on kerrottu, nuorkauppakamarin ydintoimintaa ovat koulutustoiminta ja yhteiskunnallinen vaikuttavuus. Näitä tehtäviä johtavat koulutustoimintaa järjestävä koulutusjohtaja (IND) ja projekteja johtava yhteiskunnallisen toiminnan johtaja (COM). Lisäksi ydintoimintaa tukevat vapaamuotoisemmista tapahtumista ja yhdistyslohkosta (LOM) sekä nuorkauppakamarikokousmatkoista ja kansainvälisyydestä (INT) vastaavat johtajat.

Ydintoimintaa tukevasta hallinnosta ja oheisfunktioista vastaavat sihteeri (SECY), talousjohtaja (TREAS) ja viestintäjohtaja (LIO). Äänivallattomana jäsenenä jatkuvuutta turvaamassa on edellisen vuoden puheenjohtaja (IPP). Hallitukseen voidaan kutsua myös erillisiä äänivallattomia neuvonantajia, jollaisia ovat olleet viime vuosina Helsingin Nuorkauppakamarissa ”senior advisor” ja senaatin yhdyshenkilö.

Samantyyppisiä tehtäviä on myös alueellisessa, kansallisessa ja kansainvälisissä kattojärjestöissä.

Mitä on nuorkauppakamaritoiminta ja millainen on ollut Suomen ensimmäisen paikallisen nuorkauppakamarin historia? Tekemällä oppii kertoo Helsingin Nuorkauppakamarin 70-vuotisen tarinan siitä, kuinka vuonna 1954 perustettu nuorten liikemiesten herrakerho kasvoi nopeasti, koki huippuhetkiä, kohtasi haasteita ja kehittyi nykyisenkaltaiseksi, tasa-arvoiseksi työelämässä ja yhteiskunnassa aktiivisten nuorten aikuisten kouluttajaksi.

Kirja kertoo tekstein ja kuvin Helsingin Nuorkauppakamarin merkittävimmistä ajanjaksoista, teemoista ja käännekohtista sekä tarkastelee sen kehitystä nykypäivään. Tämä nuorkauppakamari-historiikki eroaa perustavalla tavalla aiemmista nuorkauppakamari-historiajulkaisuista. Se on yhtenäinen kokonaisuus, joka käsittelee nuorkauppakamaritoimintaa analyyttisesti, rehellisesti ja kriittisesti. Se rohkaisee myös keskusteluun järjestön ydintoimintojen ja jäsenistön tarpeiden kohtaamisesta muuttuvassa maailmassa.

Historiateos on kunnianosoitus järjestölle, joka on 70 vuoden ajan tarjonnut jäsenilleen mahdollisuuksia kasvaa johtajina ja vaikuttaa yhteiskuntaan positiivisesti, noudattaen ”tekemällä oppii” -periaatetta. Kirjaan on haastateltu noin 20 henkilöä, jotka antavat kasvot Helsingin Nuorkauppakamarin eri aikakausille, ilmiöille ja avainvaikuttajien moniäänisille näkemyksille.

